

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba) z dnia 17 marca 2005 r. w sprawie T-285/03 Agraz SA i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Agraz SA i in. w dniu 6 czerwca 2005 r.

(Sprawa C-243/05 P)

(2005/C 193/31)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 6 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie spółki Agraz SA i in., reprezentowanych przez adwokatów Joségo Luísa da Cruz Vilaçę i Dorothée Choussy, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba) z dnia 17 marca 2005 r. w sprawie Agraz SA i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału :

- o uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba) z dnia 17 marca 2005 r. w zakresie, w jakim uznał on, że nie jest pewne czy szkoda została rzeczywiście wyrządzona i oddalił skargę; oraz, w ponownym orzeczeniu,
- o stwierdzenie, że w niniejszym przypadku zostały spełnione przesłanki pozaumownej odpowiedzialności Komisji; o zasądzenie od pozwanej na rzecz każdej z wnoszących odwołanie spółek zapłaty pozostałej kwoty pomocy produkcyjnej (wyszczególnionej w załączniku A.27) wraz z odsetkami — których stopę ustali Sąd — naliczanymi od dnia 12 lipca 2000 r. (lub, tytułem żądania ewentualnego, od dnia 13 lipca 2000 r. lub też od dnia 16 lipca 2000 r.) aż do dnia rzeczywistej wypłaty tej pomocy oraz o obciążenie Komisji całością kosztów niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji, w tym także kosztów poniesionych przez wnoszące odwołanie;
- tytułem żądania ewentualnego, o przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania, aby — po ponownym wysłuchaniu skarżących — rozstrzygnął o kwotach należnego im odszkodowania oraz o obciążeniu Komisji całością kosztów niniejszego postępowania (w tym także kosztami poniesionymi przez wnoszące odwołanie) oraz kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Powołane zarzuty i główne argumenty:

Spółki wnoszące odwołanie podnoszą na jego poparcie następujące zarzuty:

Zarzut pierwszy: Naruszenie prawa polegające na stwierdzeniu przez Sąd, że szkoda wyrządzona wnoszącym odwołanie nie jest pewna i że nie może ona zatem stanowić podstawy dla ich roszczenia o odszkodowanie.

Zarzut ten dzieli się na dwie części:

Po pierwsze, wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd nie uwzględnił orzecznictwa sądów wspólnotowych, a także zasad uznanych przez krajowe systemy prawne Państw Członkowskich w zakresie pozaumownej odpowiedzialności cywilnej, dokonując błędnej wykładni pojęcia „pewna szkoda” i myląc ustalenie charakteru szkody z obliczeniem jej kwoty.

Po drugie, wnoszące odwołanie podnoszą argumenty mające na celu wykazanie, że Sąd nie wyciągnął ze swych stwierdzeń w przedmiocie bezprawności działania Komisji polegającego na naruszeniu rozporządzenia Rady (WE) 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych⁽¹⁾, a także na naruszeniu zasad starannego działania i prawidłowego administrowania, narzucających się wniosków w kwestii uznania roszczeń odszkodowawczych wnoszących odwołanie.

Zarzut drugi: Naruszenie zasady kontrydiktoryjności oraz prawa stron do bycia wysłuchanymi;

Zarzut trzeci: Przeinaczenie żądań wnoszących odwołanie;

Zarzut czwarty: Nieskorzystanie przez Sąd ze swych uprawnień do nieograniczonego orzekania oraz niedopełnienie swego obowiązku orzekania; odmowa ochrony sądowej polegająca na tym, że Sąd nie wyciągnął ze swych stwierdzeń narzucających się wniosków w kwestii ustalenia kwoty odszkodowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297, str. 29

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberster Patent- und Markenssenat z dnia 9 lutego 2005 r. w sprawie Armin Häupl przeciwko Lidl Stiftung & Co KG

(Sprawa C-246/05)

(2005/C 193/32)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 10 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberster Patent- und Markenssenat z dnia 9 lutego 2005 r. w sprawie Armin Häupl przeciwko Lidl Stiftung & Co KG.

Oberster Patent- und Markenssenat zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania: